

Köszöntelek Benneteket közös Karácsonyunkon: A betlehemi Jézus legyen veletek!

A Messiás megszületett! A sok önjelölt messiás közt ő az, akit az Isten küldött nekünk. Más népeknek is megvan a maguk Messiása: Laoce, Konfuce, Zarathustra, Buddha... stb., akik lényegében ugyanazt tanították, mint a mi Messiásunk. A mi Messiásunk, isteni küldöttünk, a Betlehemben született Emberfia: Jesuah, Jézus.

Ezen a Karácsonyon azt kérdezem: Ki vagy Te Istentől küldött Jézus-Messiás? Ki vagy Te nekünk?

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket: Ki nekünk Jézus? ... Bánjuk bűneinket!... És ünnepeljük Jézusunkat! ...

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, aki mindegyikünk lelkében szólsz hozzánk, de külön is segítesz rajtunk a Te küldötteiden keresztül. Add, hogy mindkét hangra figyelni tudjunk és helyesen kövessünk Téged, aki élsz és szeretsz...

Evangélium (Lk 2,8-20)

Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg: hogyan is történt mindaz, amiről üzent nekünk az Úr.” Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket. Amikor meglátták, elmondták azt az üzenetet, amelyet erről a kisgyermekről kaptak, és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és forgatta a szívében. A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan ő megüzente nekik.

Rembrandt: A pásztorok imádata (1646)

A karácsonyi evangélium szerint a mi Messiásunk érkezését angyalok hirdették, dicséretet mondván az Istennek, békességet hirdetve a jóakarátú embereknek.

A mi Messiásunk befogadói az egyszerű pásztorok és Messiást kereső bölcsek, és nem királyok!

A mi Messiásunk olyan világba érkezett, amilyen sajnós azóta is ez a világ, ahol Augustus császár, Heródes király és csatlósai élnek és uralkodnak.

Mit hoztál Te Jézus–Messiás nekünk? Mit hoztál, nem csak szimbolikusan, elméletileg, hanem élőben és valóságosan?

1) Menedék

A kérdésre egy szóval próbálom megfogalmazni a választ: *Menedéket...*

A világ megváltói által vész helyzetbe jutott evilágba a menedéket a betlehemi istálló szimbolizálja, benne Mária, József és a gyermek Jézus: vagyis a család.

Minden ember első menedéke a család, ahol a torz és fenyegető világ elől biztonságot és békességet találhat az ember.

Mi újat hoztál még nekünk Te Jézus-Messiás? Felnőve ez a gyermek kiválasztott magának tizenkét barátot, különféle családokból, ezzel megmutatta nekünk a másik legfontosabb menedéket, a biztos és erős társakat, baráti kört, a kis személyes közösséget.

A pszichológusok és szociológusok egyhangú véleménye az, hogy ez a két csoport lehet a patológus társadalomban a szinte kizárólagos menedéke az embernek, ahol az intimitás, a személyesség, az emberi „jól-lét” megtalálható. De azt is tudnunk kell, hogy ezt a két isten-arcú alakulatot fenyegeti a legtöbb veszély és támadás.

2) A harc és béke

Az emberiség egyre súlyosabb vész helyzetének oka kettős forrásból származik. Az egyik a *belső veszély*, az önzés; a másik a *külső veszély*, amit evilág messiáskirályai fejlesztettek és fejlesztenek tökélyre. Ez a veszély, egy szóban megfogalmazva: *a harc*.

Mindenki harca mindenki ellen! Pontosabban harc az ellenséggel szemben. Evilág torz szelleme ugyanis a pozícióharc, és eszköze az ellenségképzés. Mindig harcolni kell valaki vagy valakik ellen, hogy diadalittasan kiálthassunk fel: Győztünk!!! Miénk a pénz, paripa, fegyver!

A menedék, ahová ebből a világból menekülhetünk, az a családi és baráti kör, melynek eszménye és célja: *a béke*. Az ellenséget nem ismerő emberek békessége. És az Isten-világot megteremteni akaró emberek békéje.

3) A példa és valóság

Igaz, példát adtál Te Betlehembben született Jézus-Messiás szimbolikusan az emberlét boldogságának lehetőségére, egy patológus, militarista világában. De semmit sem ér ez az általad valóságban megélt, de nekünk csak elméleti példa, ha számunkra nem menedék valóságosan a család és közösség. Nem menedék, ha beengedjük a családba és közösségbe is az evilág szellemét. Sajnos nagy a veszélye ennek, mert ösztönösen ott él bennünk és kívülről is fertőz minket a *harc, az önzés, a gyűlölet szelleme*.

Három szinten is folyhat ez a csata. Úgy, mint a nemek harca, a generációk harca és a testvérek harca. Mindegyik pozícióharc, mindegyik ellenséges támadás. Gondoljunk a férfi és nő, a férj és feleség hatalmi harcaira („*Kinek van igaza?*” „*Ki a bűnös?*”). Gondoljunk a gyermek és szülő generációs harcaira (*Nem érdekel a prédikációtok!*” „*Én nem akarok jó kisfiú, jó kislány lenni!*”). És gondoljunk a Káin és Ábel féle gyilkos testvérharca és testvérháborúra („*Nem vagyok féltékeny, de én vagyok az első!*”).

Ha ennek a gyilkos szellemnek engedünk, akkor nem Isten békéje lesz a családjunkban és közösségünkben, és nem terjesztjük az Isten világát az evilágban, hanem minket olvaszt magába egy torz, beteg, ellenséges világ.

4) Treuga Dei - Isten békéje

Betlehemi Gyermekek, aki felnőve Mesterünk lettél, segíts nekünk megérteni, hogy a férfi és a nő, a férj és feleség ne legyen ellensége egymásnak! Hogy a szülő és gyermek ne forduljon szembe egymással és ne támadjon egymásra! Hogy a testvérek jó testvérek legyenek, és szeressék egymást! De ne csak értsük, hanem éljük is!

A sötét középkorban karácsonykor meghirdették a „*Treuga Dei*”-t, az „*Isten békéjét*”: letenni a kardot, szüneteltetni a háborút! A mi korunkban? És a mi életünkben? Be kell szüntetni a harcot! És állandósítani kell a *Treuga Dei*-t, az *Isten békéjét*, a betlehemi Jézus-Messias békéjét! Állandósítani, ha esélyt akarunk adni magunknak arra, hogy boldogok lehessünk ezen a Földön, és boldoggá tehessünk másokat is. Van rá esély?!

--- Könyörögve kérem, ezt a hitet add meg nekünk, add vissza nekünk, Te Jézus-Messias: Megmentőnk, Szabadítónk!

[Kovács László elmékedése elhangzott 2024. december 26-án a Bokorportán, online csatlakozási lehetőséggel.]

Észak-itáliai festő (18. sz.): Jézus születése